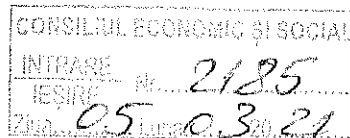

Parlamentul României
Camera Deputaților

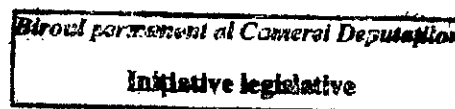
DEPARTAMENTUL SECRETARIATULUI TEHNIC

Grupul parlamentar al UDMR

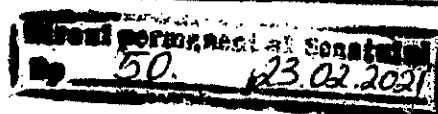

București 17.02.2021

Nr 3b-17 / nr. 45

Nr. 61 din 17.02.2021

Către

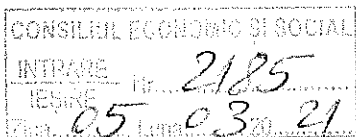
Biroul Permanent al Camerei Deputaților

În conformitate cu prevederile art. 74 alin. (1) din Constituția României, Vă înaintăm alăturat **Propunerea legislativă pentru pentru completarea art. 3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și modificarea art. 13 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.**

În numele inițiatorilor,

Szabó Ödön, deputat UDMR.

Claudiu-Iulius-Gavril Năsui, deputat USR-Uniunea Salvați România

Expunere de motive

Legislația fiscală, în principal codul fiscal (Legea nr. 227/2015) și cel de procedură fiscală (Legea nr. 207/2015), indiferent de modificările pe care le-au suferit de la intrarea lor în vigoare, a evitat să enunțe clar obligația autorităților să aplice principiul *in dubio contra fiscum*, însemnând interpretarea prevederilor ambigue în favoarea contribuabilului.

Acest principiu este de fapt transpunerea în relațiile fiscale dintre stat și cetățean a prezumției de nevinovăție din domeniul penal și a favorizării debitorului în domeniul dreptului civil. Principiul îndeamnă la stabilirea unui just echilibru, înseamnă evitarea punerii părții mai slabe dintr-o relație într-o dificultate și mai mare.

În orice țară care aderat la principiile democrației, statul este obligat să emită reglementări clare și predictibile. În domeniul fiscal, neclaritatea reglementărilor reprezintă o atingere a dreptului de proprietate al contribuabilului, drept fundamental al cetățenilor. Principiul *in dubio contra fiscum* sintetizează aceste două obligații ale autorităților: de a emite reguli clare, iar în caz de ambiguitate, să respecte dreptul de proprietate al cetățenilor săi. Acest principiu este aplicat și de CEDO în deciziile care privesc fiscalitatea și dreptul de proprietate, sancționând statele atunci când abuzează de putere sau când neglijează obligația de a adopta reglementări clare și predictibile.

În prezent, în legislația națională sunt stipulate câteva drepturi ale contribuabilului în relația cu organele fiscale în Codul de procedură fiscală – dreptul de a fi ascultat (art. 9) și buna-credință (art. 12). De asemenea, potrivit art. 13 prevederile neclare din legislația fiscală pot fi interpretate în favoarea contribuabilului. Dar acestea nu pot suplini lipsa enunțării clare a principiului *in dubio contra fiscum*, în realitate nu pot stăvili potențialele abuzuri ale organelor fiscale. Astfel, interpretarea legilor în favoarea debitorului poate interveni abia după parcurgerea mai multor etapele de clarificare a voinței legiuitorului și în anumite condiții restrictive. În plus, dispoziția se referă strict la legi (în sens restrâns), nu și la normele subsecvente, iar modul de sesizare a neclarităților și de aplicare propriu-zisă a art. 13 sunt ele însele neclare. Acestea trebuie coroborate cu prevederile cuprinse la art. 5 vizând Comisia fiscală centrală, cu rol coordonare a aplicării unitare a legislației fiscale (în sens larg) și de emitere atât a deciziilor de aplicare unitară a Codului fiscal cât și a normelor

subsecvente. Despre modul de funcționare a Comisiei fiscale centrale nu se pot extrage mai multe informații.

La art. 4 din Codul fiscal se regăsește un rudiment de drept al contribuabilului: acela de a afla din timp despre introducerea de taxe sau impozite noi, de majorări ale celor existente sau de eliminarea unor facilități, iar dacă se modifică prevederile Codului fiscal acestea să intre în vigoare după 6 luni de la publicarea lor. Dar numeroase ordonanțe sau ordonanțe de urgență s-au prevalat de regula care se aplică numai în cazul legilor și au modificat substanțial normele fiscale, dând subiecților de drept doar cele 15 zile de răgaz (ordonanțe publicate în decembrie cu intrarea în vigoare la 1 ianuarie a anului următor, ordonanțe cu termen de intrare în vigoare în 15 zile de la publicare). Așadar, nici acest drept nu este unul ferm statuat și pe care contribuabilul să îl poată opune Executivului, respectiv organelor fiscale.

Acestea toate definitivează tabloul în care se desfășoară relația stat/organ fiscal – contribuabil/plătitor în România: netransparent, imprevizibil, fără un mecanism de control sau de contracarare pe cale administrativă a deciziilor.

Reglementarea în lege a principiului de interpretare în favoarea contribuabilului a prevederilor legale neclare ar putea reaseza relația dintre organele fiscale și plătitori pe o bază nouă, astfel ca în timp contribuabilii să capete încredere în buna-credință și profesionalismul organelor fiscale¹. Documente și statistici mai recente sunt greu de identificat, dar din 2015 până în prezent ANAF a mai suferit câteva lovituri de imagine, de la declarații fiscale introduse de pe o zi pe alta până la sincopile în funcționarea platformei online trecând prin desele și radicalele modificări ale legislației fiscale, astfel că este foarte probabil ca încrederea în autoritatea care constituie pentru contribuabil principalul organ fiscal să se fi degradat.

În aceste condiții, este absolut necesară stipularea în legislația fiscală în mod expres a principiului *in dubio contra fiscum* și reconstruirea unei relații bazate pe bună-credință dintre stat și cetățean-contribuabil. De altfel, introducerea acestui principiu de interpretare a legislației fiscale a fost prevăzut și în Programul de guvernare 2020-2024: Partidul Național Liberal - Alianța USR PLUS - Uniunea Democrată Maghiară din România ca obiectiv în cadrul modernizării ANAF.

¹ https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/Relatii_R/studiu_impact_05112015.pdf - numai jumătate din cei intervievați are încredere în ANAF, în timp ce peste două treimi dintre aceștia sunt conștienți că o țară nu funcționează fără să perceapă taxe și impozite.

Modificarea celor două acte normative nu presupune impact bugetar și nici prevedere specială legată de intrarea în vigoare deoarece nu afectează taxe și impozite propriuzise.

Inițiatori,

Nr. crt.	Nume și prenume	Apartenența politică	Semnătură
1.	Szabó Ödön	UDMR	
2.	Claudiu-Iulius-Gavril Năsui	USR	
3.	VEXLER Silviu	MIN.	
4.	CSOMA BOTOND	UDMR	
5.	CSE'P EVA ANDREA	USMR	
6.	MIKLÓS ZOLTÁN	UDMR	
7.	Stajdu Gábor	UDMR	
8.	SEGES DEVES	USMR	
9.	KÖNCSÉI CSABA	UDMR	
10.	Penedes Zacharie	USMR	
11.	KOLCSÁR A. KÁROLY	UDMR	
12.	KELEMEN ATTILA	UDMR	
13.	FARAGO PETRA	UDMR	
14.	LADANYI LÁSZLÓ-ZSÓF	USMR	
15.	KOVÁCS IRINA ELISABETA	UDMR	
16.	TUROS CĂRĂND	UDMR	
17.	CSEKE ATTILA	UDMR	
18.	KELEMEN HUNOR	UDMR	
19.	TAMCZOS BARNÁ	UDMR	
20.	Merhe Adrian Mihail	MIN U.D.S.C.R.	

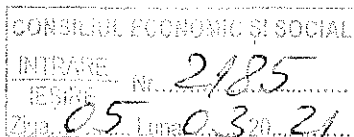
Tabel cu inițiatorii Propunerii legislative pentru completarea art. 3 din Legea nr. 227/2015
privind Codul fiscal și modificarea art. 13 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de
procedură fiscală

21.	ZISOPOL DRAGOS	MINO
22.	Balan Ioan	PNL
23.	SORIN MOLDOVAN	PNL
24.	SABIN GĂRMAS	PNL
25.	IONESCU GEORGE	PNL
26.	FZUCUȘ DUMITRU	PNL
27.	BANCU IONUT DAN	PNL
28.	BANCU Mircea	PNL
29.	CONSTANTIN DANIEL	PNL
30.	DANCA IONEL	PNL
31.		
32.		
33.		
34.		
35.		
36.		
37.		
38.		
39.		
40.		
41.		

TABELE SEMNATURI

Propunerea legislativă pentru pentru completarea art. 3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și modificarea art. 13 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

NR.	DEPUTAT/SENATOR	SEMNATURA
1.	Dep. Neagu Lenise - Elena	
2.	Dep. Sas Dorant Zoltan	
3.	Dep. Rizer Cristian - Canelis	
4.	Dep Radu Mircea	
5.	DEP. HANGAN POLYANNA	
6.	DEP. PRUNA OESINA - MARIANA	
7.	Dep. Tolim Cristian - Paul	
8.	Dep. GIURGIU ADRIAN	
9.	Dep. Oancea Doru - Claudiu	
10.	Dep. Rodeanu Bogdan	
11.	Dep. Păunescu Alin - Cosmin	
12.	Dep. Simina Tulbure	
13.	DEP. STEFAN IULIAN LOBINEA	
14.	Dep. Chiriac Alexandru - Bodea	
15.	Dep. Dorant Lyli - Mostean	
16.	SENATOR CRISTIAN GHIRA	
17.	Dep. Blaga Daniel - Codrut	
18.	Dep. Diana Stolica	
19.	Dep. Alin Apostol	
20.	SEN. RADU MICHAEL	
21.		
22.		
23.		
24.		
25.		
26.		
27.		
28.		
29.		
30.		
31.		
32.		
33.		
34.		
35.		
36.		

Parlamentul României

Camera Deputaților

Senatul

Lege pentru completarea art. 3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal și modificarea art. 13 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I – După litera a) a articolului 3 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se introduce o nouă literă, lit. a¹, cu următorul cuprins:

”a¹) *in dubio contra fiscum* prin interpretarea prevederilor neclare în favoarea contribuabilului;”

Art. II – Articolul 13 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 13: Interpretarea legislației și a normelor din domeniul fiscal

(1) Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege.

(2) În cazul în care voința legiuitorului nu reiese clar din textul legii, la stabilirea voinței legiuitorului se ține seama de scopul emiterii actului normativ astfel cum acesta reiese din documentele publice ce însoțesc actul normativ în procesul de elaborare, dezbateri și aprobare.

(3) Dacă după aplicarea regulilor de interpretare prevăzute la alin. (1)-(2), prevederile legislației fiscale rămân neclare, acestea se interpretează în favoarea contribuabilului/plătitorului, potrivit principiului *in dubio contra fiscum*.

(4) Prevederile alineatului (3) se aplică și în cazul în care normele date în aplicarea legii/legilor sunt neclare.

(5) În aplicarea prevederilor art. 5, Comisia fiscală centrală ține cont de principiul enunțat la alin. (3).”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

PREȘEDINTELE
SENATULUI